

V Plzni 12.3. 2011

Milý Někdo,

ráda bych Ti pověděla příběh o tom, jak jsem seděla pod starým stromem. Jednoho letního odpoledne, když sluníčko svítilo z plných sil, jsem si s knížkou sedla pod starou košatou jabloň blízko naší chaty . V celém blízkém okolí mi jen tato přívětivá jabloň díky své mohutné koruně poskytla příjemný stín. Mezi větvemi procházely jen malé paprsky slunce, které mi příjemně hladily tvář. Otevřela jsem knížku a začetla se do příběhu. Najednou se mi začaly zavírat oči a odebrala jsem se do říše snů. Když jsem se probudila, byla už tma. Vylekala jsem se!!!! Už mi začaly stékat slzy po tvářích, když tu jsem spatřila blízko sebe malé světýlko. Ne, byla to lucernička, za kterou se skrývala dvě malá modrá očka dívající se na mě ustrašeným pohledem. A tak se na mě dívala a já se dívala na ně a až teď jsem v nich rozpoznala malého, malinkatého skřítku. Odhodlala jsem se a zeptala jsem se ho: „ Kdo jsi??? " Skřítek po chvíli odpověděl: „ Já jsem skřítek Liláček a starám se o květiny, ale také sbírám borovicová semínka, z kterých potom vyroste nová borovička.“ Chvilku jsme si se skřítkem povídali, avšak najednou jsem uslyšela z dále volání . „Už musím“, řekla jsem mu a usmála se na něj. Skřítek zamával , sebral ze země poslední borovicové semínko a utekl k lesu.

Když jsem se ráno probudila, bylo všechno jako každý jiný den. Šla jsem se podívat k jabloni, ale skřítek tam nebyl. Hledala jsem ho snad všude v okolí, ale marně. Začala jsem uvažovat: „Že by se mi to jen zdálo???? Co když to byl jen sen, ale zdál se být tak opravdový!!!!“

Uplynula dlouhá doba z prázdnin a já jsem časem pochopila, že to opravdu sen byl. Zpočátku mě to mrzelo, ale později jsem zjistila, že skřítku mohu znovu spatřit a to ve své fantazii a představivosti.

A tak i Ty, milý Někdo, můžeš mít svého vymyšleného kamaráda. Stačí si ho jen představit...

Moc tě zdravím.

Anna